

De wet van 6 juli 2017 houdende vereenvoudiging, harmonisering, informatisering en modernisering van bepalingen van burgerlijk recht en van burgerlijk procesrecht alsook van het notariaat, en houdende diverse bepalingen inzake Justitie (BS 24 juli 2017) heeft de **wet betreffende de internering** op meerdere punten gewijzigd. **De gewijzigde bepalingen treden in werking op 3 augustus 2017.**

De belangrijkste wijzigingen die aan de wet zijn aangebracht zijn:

1. De wet voorziet niet langer in de mogelijkheid voor de onderzoeksgerechten om te beslissen tot internering bij verstek.
2. Het openbaar ministerie bij het gerecht dat het in kracht van gewijsde getreden vonnis of arrest tot internering heeft uitgesproken dient zo spoedig mogelijk via het snelste, schriftelijke communicatiemiddel minstens volgende stukken te bezorgen aan de directeur indien de geïnterneerde persoon verblijft in de psychiatrische afdeling van een gevangenis of in een inrichting of afdeling tot bescherming van de maatschappij :
 - het afschrift van de vonnissen en arresten
 - de uiteenzetting van de feiten
 - de verslagen van het deskundigenonderzoek
 - het uittreksel uit het strafregister

Dat moet toelaten zo snel mogelijk kennis te nemen van de stukken met het oog op de redactie van de door de wet vereiste verslaggeving, die binnen de twee maanden en 10 dagen nadat de beslissing tot internering definitief is geworden moet bezorgd worden aan het OM bij de bevoegde KBM.

3. Wanneer het nodig wordt geacht een beknopt voorlichtingsverslag of een maatschappelijke enquête te vragen aan de bevoegde dienst van de gemeenschappen, moet deze vraag vergezeld zijn van een dossier dat minstens volgende documenten bevat:
 - het afschrift van de vonnissen en arresten
 - de uiteenzetting van de feiten waarvoor de betrokkene werd geïnterneerd
 - de verslagen van het deskundigenonderzoek
 - het uittreksel uit het strafregister
4. Tegen de beschikking van de kamer voor de bescherming van de maatschappij bij hoogdringendheid (art. 54 interneringswet) kan uitsluitend verzet aangetekend worden op de griffie van de strafuitvoeringsrechtbank.
5. De voorlopige aanhouding is voortaan niet enkel mogelijk in de psychiatrische afdeling van een gevangenis. Deze zal door de procureur des Konings of het OM bij de KBM eveneens kunnen worden bevolen in een inrichting of afdeling tot bescherming van de maatschappij of in een forensisch psychiatrisch centrum. Op deze wijze wordt aan het OM de mogelijkheid

geboden om in elk dossier een afweging te maken wat betreft de bescherming van de maatschappij en de vereiste zorgverlening voor de patiënt.

6. De termijn om cassatieberoep in te stellen is eenvormig gemaakt met de desbetreffende bepaling in de wet externe rechtspositie voor de veroordeelden tot vrijheidsstraffen. Het cassatieberoep kan worden ingesteld binnen een termijn van 5 kalenderdagen, te rekenen van de uitspraak van het vonnis.
7. Wat de personen betreft die zowel een internering als een vrijheidsstraf ondergaan en de geïnterneerde veroordeelden wordt op het volgende gewezen:
 - ingeval van gelijktijdige tenuitvoerlegging van een internering en een veroordeling tot een vrijheidsstraf en in geval van een geïnterneerde veroordeelde, wordt de plaatsing in een inrichting voorzien in artikel 3, 4°, d) voortaan gelijkgesteld met detentie.
 - wanneer een invrijheidstelling op proef wordt toegekend aan een geïnterneerde veroordeelde of aan een persoon met dubbel statuut (internering en veroordeling), mag de duur van de proeftermijn niet korter zijn dan de periode dat de veroordeelde, indien hij uitsluitend een vrijheidsstraf zou ondergaan, onder toezicht van de strafuitvoeringsrechtbank zou hebben gestaan. Met deze formulering wordt zowel rekening gehouden met de proeftermijn gekoppeld aan een voorwaardelijke invrijheidstelling als met de duur van een eventuele terbeschikkingstelling van de strafuitvoeringsrechtbank.
8. De wet voorzag verkeerdelijk dat tegen de beslissing van de KBM tot internering van een veroordeelde cassatieberoep openstond. Dat is rechtgezet door te bepalen dat tegen de beslissing van de correctionele kamer bij het hof van beroep omtrent de internering van een veroordeelde cassatieberoep kan worden ingesteld door het openbaar ministerie en de advocaat van de veroordeelde.